

ikke undlade at pege paa, at hvis det skulde være Tilfældet, har man rigtignok været meget uheldig med at vise sin Mistænksomhed over for Hovedstaden ved just at binde os med Hensyn til vor Beskatningsret. Thi det lader sig jo slet ikke miskende, at i mange Henseender vil baade den københavnske Befolkning og Københavns Kommunalbestyrelse komme i en særdeles behagelig Stilling, hvis disse Love blive uforandret vedtagne. Først Befolkningen. Først nu vil egentlig vore Privilegier fra 1661 træde i Kraft, vi ville virkelig blive til en privilegeret Del i det danske Folk. Den Gang hed det: Lige med Adelen privilegeret — vi ville blive endnu bedre stillede trods de Udtalelser om Godsejernes Stilling, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) kom med. Den københavnske Befolkning vil være stillet ligesom nu, vil kunne kræve ind paa alle mulige Omraader, vil ikke blive draget til Ansvar for det eller blive affordret ny Skatter til Gengæld for det, den kræver. Men det er jo ikke blot Københavnerne, som nu ere, der ville have Fordel deraf. København vil blive et Fristed, et Asyl for alle, som ønske at unddrage sig deres sociale Pligt over for deres Kommune. København vil blive et Skattely for hele Landet, som vil drage til sig Kapitalister, Pensionister, Godsejere, som ønske at leve paa et Sted, hvor det er billigere, hvor Skatterne ere lavere end noget andet Sted, hvor der er ligesom en grundlovmæssig Beskyttelse imod nogen Sinde at blive beskattet højere.

Navnlig bliver Københavns Kommune jo ogsaa i den Henseende stillet særdeles behageligt i Forhold til Nabokommunerne. Hvis man skal opfatte det saaledes, som jeg altid har ønsket ikke at se paa det, men som mange se paa det, at der er en naturlig Krig mellem en stor Kommune og de den omgivende Kommuner, saa vil ogsaa i den Henseende Københavns Kommune blive begunstiget, at vi ville blive i Stand til ganske at ruinere de Kommuner, som ligge os nær. Med en Beskatning af 2 pCt. her i København og med en Lov som vor nuværende Indkomstskattelov, der i høj Grad begunstiger den store Indtægt, idet Progressionen jo er meget ringe, medens Nabokommunerne ville blive nødte til at tage de i den Henseende saa langt mere demokratiske Regler, som de ny Skattevedtægter ville indeholde, ville vi i høj Grad have Evner til at drage Kapitalister, rige Folk, fra Nabokommunerne her ind til København.

Men ogsaa selve Kommunalbestyrelsen vil i mange Henseender faa en overmaade behagelig Stilling. Vi have nu gjort vor Skyldighed, vi have stridt mandeligt for vor Ret til at leve et finansielt honnet Liv. Vi have ikke sejret, vi have ikke naaet det, vi ønskede, men vi have nu vor Samvittighed fri. Vi skulle leve vort kommunale Liv, vi skulle svare Renter og de kontraktmæssige Afdrag paa vor Gæld, vi skulle opfylde de kommunale Fornødenheder, vi skulle opfylde de Forpligtelser, vi have paataget os ved Indlemmelseslovene, nemlig at tilvejebringe hovedstadsmæssige Tilstande i de ny Distrikter, som kun under denne Forudsætning have samtykket i at blive københavnske. Ja, naar nu alt dette er Pligt for os, maatte vi jo være skrupgale, om vi saa ikke tog det mindre paa os, selv om det kun kunde naas ved en i og for sig usund Forretningsførelse, som skulde til for at gøre Livet behageligt, livligt, muntert herinde i Byen. Vi ere næsten nødte dertil, af rent finansielle Grunde; vi maa jo nu leve paa Udsigten til at faa saa meget som muligt draget til os af Kapitalister, vi maa stræbe efter at gøre det saa tiltrækkende at leve her i Byen som muligt. Vi maa stræbe efter som vor fremtidige kommunale Opgave at gøre København til Nordens Forlystelsessted, for ikke at bruge et andet Ord, som egentlig svæver mig paa Tungen. Alt dette er maaske den nuværende Kommunalbestyrelse lidet egnet til. Det kan derfor blive Vejen til at faa, som det blev sagt, en meget bedre Kommunalbestyrelse end den, vi nu have, i alt Fald en, der er meget bedre egnet til at løse den Side af Opgaven. Men ligegyldigt, om det er en af den nuværende Art eller en anden — hvilken den end er, vil den være under Nødvendighedens Tryk. Vi maa med andre Ord omtrent bære os ad som Paris under det andet Kejserdømme. Ogsaa der levede man højt og lystigt og fik megen Ros fra det øvrige Europa for den Flothed, den Livlighed, al den Skønhed, som man ufoldede, medens de mere alvorlige sociale Opgaver kom til at ligge til Side. Det vil tage en Ende med Forskrækkelse her som der, det er der ingen Tvivl om. Men det kan jo godt være, man har saa mange Midler at operere paa, at det kan være maaske adskillige Aar. Med en vis Sindrighed i Hjælpermidlerne kan ogsaa det gaa. Man sælger Aktiver, saa længe man har nogle Aktiver, man laaner paa Aktiver, saa længe man har nogle at laane paa, og dernæst laaner man paa Forventningen om ny Skatteydere her som der. Det er den